

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus quinti scena quarta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

- Ἄποπτερον ἀν κείνης, ἴν' ἔλθῃς μὴ μάτῳ.
 ΔΙΟΝ. Εὐδαίμοιός. Φέρε δὴ πύθεσθέ με παδί,
 1465 Ἐγὼ κατῆλθον ἔπι ποιητῷ. Αἰσ. Τῷ χέει;
 ΔΙΟΝ. Ἴν' ἡ πόλις σαθεῖσα τῆς χρεῖς ἀγῆ.
 Ἄποπτερον ἀν ἐν τῇ πόλει ὠχραίνεσθαι
 Μέλλῃ π λησόν, τῆτον ἄξειν μοι δοκῶ.
 Πρῶτον μὲ ἐν αὐτῇ Ἀλκιβιάδου πν' ἔχετον
 1470 Γνώμῳ ἐχέπερον; ἡ πόλις γ' δυσκολεῖ.
 Αἰσ. Ἐχθρὸν δὲ αὐτῷ τίνα γνώμῳ; ΔΙΟΝ. Τίνα;
 Ποθεῖ μὲ, ἐχθαίρῃ δὲ, βύλε) δ' ἔχειν.
 Ἄμ' ὅ, π νοεῖτον, εἶπατον τῶτα πέρι.
 Εὐρ. Μισῶ πολίτῳ, ὅτις ὠφελῆν πάτρῳ
 1475 Βραδὺς πέφυκε, μάλα δὲ γὰ βλάπτειν ταχὺς,
 Καὶ πέριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμύχανον.
 ΔΙΟΝ. Εὐ γ', ὦ Πόσειδον! σὺ δὲ τίνα γνώμῳ ἔχεις;
 Αἰσ. Οὐ ληρὸν λέοντα σκύμον ἐν πόλει τρέφειν,
 Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἢ πόλει τρέφειν
 1480 Ἦν δ' ἐκλεφεῖ πῆ, τοῖς τρέποις ὑπεριπῆ.
 ΔΙΟΝ. Νῆ τ' Δία τ' Σωτήρα, δυσκείπες γ' ἔχω.
 Ὁ μὲν σοφῶς γ' εἶπεν ὁ δ' ἔπερον σαφῶς.
 Ἄμ' ἔμ' μίαν γνώμῳ ἐχέπερον εἶπατον,
 Περὶ τ' πόλεως ἦν πν' ἔχετοι σωτηρίαν.
 1485 Εὐρ. Εἴ πῆ περῶσα Κλεόκλειτον Κινησίαν,
 Αἴροισι αὐρῳ πελαγίαν ὑπὲρ πλάγα.
 ΔΙΟΝ. Γελοῖον ἀν φάνοιτο· νῆν δ' ἔχθρ' ἰνῆ;
 Εὐρ. Εἰ ναυμαχίῃ ἀν, κατέχοντες τ' ὀξείδας
 ῥάνοισι ἐς τὰ βλεφαρα τ' εἰαντίων.
 1490 Ἐγὼ μὲν οἶδα, ἢ φέλω φεράζω. ΔΙΟΝ. Λέγε,

Εὐρ.

vs. 1472. Ποθεῖ μὲν] Alludit ad locum Iouis Tragicum, quem Scholiastes adducit: Σιγῆ μὲν, ἐχθαίρῃ δὲ, βύλε) γὰ μὲν. Tacet quidem, sed odit, vult tamen.
 vs. 1474. seq. Ἄμ' εἰν — βραδὺς — βλάπτειν ταχὺς] Euripides in Hecuba vs. 862. — Σίκοιτα μὲν μ' ἔχεις Δεῖ ἔμποιῶσα, καὶ ταχὺν προσαχίσα. Βραδὺν δ', Ἀχαιοῖς εἰ διακλυθῆσομαι. nam volentem quidem habes me Adjutare te, & promptum ad succurrendum; sed tardum, si a Graecis culparer.

vs. 1476. Ἀμύχανον] Eurip. in Medea vs. 403. — εἰς μὲν ἰσθμὸν ἀμύχανά τ' αἰ, Κακὸν δὲ πάντων τίθεινε σοφώτατα. Ad bona quidem ineptissimas; ad mala vero artifices peritissimas. Synesius Epist. 47. ἄ πρὸς τὰ καλὰ πάντων οὐ περιμάρτατι.

vs. 1478. Οὐ ληρὸν λέοντα σκύμον ἐν πόλει τρέφειν.] Et si hanc sententiam Aeschylus hic pronunciet, tamen illa occurrit apud Euripidem; nudis verbis, non allegorice, in Troadibus vs. 718: de Astyanacte, Hecato-

ris filio, occidendo: Λέγε, εἰσὺν παῖδα μὴ τρέφειν πατρός. Cum divisset, non esse alendum fortissimi patris filium. Allegorice autem, ut hic apud Comicum, in eisdem Euripidis Heraclidis vs. 1005. ubi Eurytheus, qui Herculis liberos sibi interficiendos putabat, dicit ad Alcmeneam: Ὅκνη σὺν ἀναλαβῆσα τὰς ἡμας τῶ χας, Ἐχθρὸν λέοντα δυσμενῆ βλαστῆματα Ἠλαυνες ἀν κλεισίον; ἀλλὰ σωθῆναις Ἠλαυνες εἰσὶν ἄργον; ἢ τίμ' ἀν πῆσοι. Nonne vero tu, si meam fortunam experta fuisset, infestis leonis involis catulos exagitasset malis? Sed humaniter eos suos habitare Argis? Nemini poteris persuadere.

vs. 1481. Δυσκείπες ἔχω] Euripides in Erechtheo apud Clem. Alex. Strom. 6. Ἄιδες γὰρ αὐτοῖς δυσκείπας ἔχω πῆσι. Καὶ δεῖ γὰρ αὐτοῖς κἄσιν ἢ κακὸν μέγα. De pudore difficulter iudico; nam & opus est eo, & quandoque nocet valde. Aeschylus in Prometheo vs. 663. Χερσὺς ἀσῆμας δυσκείπας τ' ἀρημαίνες. Oracula obscure & intricata pronuntiata.

vs. 1485.

- Quem sapientiore[m] judicaveris, ne frustra huc veneris.
 BACCCH. Dii te ament. Agite vos auscultate mihi,
 1465 Ego huc veni propter Poëtam. AESCH. Cur?
 BACCCH. Ut civitas fervetur, & salva choros instituat.
 Uter itaque vestrum civitati suaferit
 Aliquid utile, hunc abducere constitui,
 Primum ergo de Alcibiade qualem fovetis
 1470 Utrique sententiam?, nam civitas male habet. (*malos partus edit.*)
 AESCH. Quid autem de illo sentit? BACCCH. Quid sentiat?
 Et desiderat eum & odit, & cupit habere.
 Sed dicite, quid sentiat de illo.
 EUR. Odi civem, qui ad juvandam patriam
 1475 Tardus est, ad laedendam velox,
 Quique sibi facile consulere & prospicere potest, civitati difficulter.
 BACCCH. Euge ô Neptune! tu vero quam habes sententiam?
 AESCH. Non oportet leonis catulum in urbe alere,
 Maxime autem ipsum leonem ne in urbe nutrias.
 1480 Si vero aliquis nutritus fuerit, moribus ejus obsecundandum.
 BACCCH. Difficulter, ita me Jupiter Servator amet, adjudicare possim;
 Nam alter sapienter dixit, alter perspicue.
 Sed adhuc unam uterque sententiam dicite,
 Ecquam salutem speretis de civitate. (*civitatis possitis indicare*)
 1485 EUR. Si quis pro alis Cleocrito applicaret Cinesiam,
 Auræ utrumque tollerent super maris aequor.
 BACCCH. Ridiculum quidem videretur, sed quid sibi vult?
 EUR. In praelio navali acetabula manibus tenentes
 Spargerent acetum in oculos hostium.
 1490 Scio equidem & volo indicare aliam salutem. BACCCH. Dic.

EUR.

vf. 1485. Εἰ τις πλεώσται] Est 3. Perf. aor. i. Opt. Edd. omnes ei τις πλεώσται.
 Ibid. κλειώτερον κινσία] Haec factis faceta sunt; sed oportet prius scire quales isti duo fuerint: Cleocritus erat valde vastus & magnus; hinc in Avibus vf. 877. matrem ei tribuit Stathiocamelum, quam facit Magnam Deum Matrem: καὶ σταθία μεγάλην μητέρα θεῶν καὶ αἰθέρων. Διότινα κούβη, εὐνή, μήτις κλειώτερον. Si ergo talis fuit, minus facile potuisset volare, quam alius aliquis qui esset levissimo corpore: ut erat Cinesias, qui licet etiam esset procerus, tamen supra modum erat gracilis; Athenaeus XII. p. 551. ἢ ἂν εἴ τις μακροτάτη καὶ λεπτότατη κινσία: erat autem omnino longissimus & tenuissimus Cinesias. Hujus ergo tantam levitatem corporis esse vult dicere, ut, si iste Cinesias, loco alarum, applicetur Cleocrito, quamvis magnae molis homini, utrumque ventu[m] sint in sublime

sublatum. Quam rem per jocum dicit utilem fore Atheniensium Reip. nam si isti duo sublime volantes, in praeliis navalibus aceto conspergant hostium oculos, ut videre non possint; facilius eos vincunt Athenienses.
 vf. 1483. Κατέχευται τὸ ἴζηλα] Lego κατέχευται ἴζηλα sine conj. τε, ut Scholiastes.
 vf. 1490. Ἐγὼ μὲν] Quasi illud commentum de aceto spargendo, non sit ipsius Euripidis, sed alius cuiusdam; nunc dicit se velle proprium suum commentum asserere. Facit autem Comicus id Euripidem dicere, quia vult eum notare, quasi non proprio Marte faciat Fabulas & praemunit viam ad illa, quae infra vf. 1500. ad Euripidem Bacchus dicturus est: ταῦτα τίτις αὐτὸς εἶπεν, ἢ κἀκεῖνος: Cui Euripides dicit, istud de aceto ex acetabulis spargendo, esse Cephisiphontis commentum.
 V. v. 3.

- ΕΥΡ. Ὅταν τὰ νῦν ἄπειρα πῶς ἠγάμεθα,
 Τὰ δ' ὄντα πῶς ἄπειρα. ΔΙΟΝ. Πῶς; ἔ μανθάνω.
 Ἀμαθιέρον πῶς εἶπε, ἔ σαφέτερον.
 ΕΥΡ. Εἴ τ' πολιτῶν, οἷσι νῦν πισθλομῶν,
 1495 Τύτοις ἀπεισίαιμῶν· οἷς δ' ἔ χρώμεθα,
 Τύτοις χροσάμεθ', ἴσως σπυλομῶν ἄν.
 Εἴ νῦν γε δυσχερῶν εἰ τύτοις, πῶς
 Τάναντία ἀράτοιτες ἔ σωζοίμεθ' ἄν;
 ΔΙΟΝ. Εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σωφράτη Φύσις,
 1500 Ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὖρες, ἢ Κηφισοφῶν;
 ΕΥΡ. Ἐγὼ μόνῳ, τὰς δ' ὄξειδας Κηφισοφῶν.
 ΔΙΟΝ. Τί δαί λέγεις σύ; Αἰσχ. Τὴν πόλιν νῦν μοι φεράσον
 Πρωῶτον, πῶς χεῖρ; πότερα τοῖς χεῖροῖς; ΔΙΟΝ. Πόθεν;
 Μισεῖ χάκις. Αἰσχ. Τοῖς ποτηροῖς δ' ἴδα;
 1505 ΔΙΟΝ. Οὐ δὴτ' ἐκείη γ', ἀλλὰ χεῖρ' ὡς βίαν.
 Αἰσχ. Πῶς ἐν πῶς ἄν σώσειε τοιαύτῳ πόλιν,
 ἢ, μήτε χλαῖνα, μήτε σισέρα ζυμφέρα.
 ΔΙΟΝ. Εὐεῖσκε νῆ Δί', εἴ πορ' ἀναδύσῃ πάλιν.
 Αἰσχ. Ἐκεῖ φεράσαιμ' ἄν, εἴθε δ' ἔ βύλομα.
 1510 ΔΙΟΝ. Μὴ δὴτ' εἶ γ', ἀλλ' εἴθενδ' ἀνὴ ταγαθά.
 Αἰσχ. Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τ' τ' πολεμίων
 Εἶναι σφετέρην, τ' δὲ σφετέρην τ' πολεμίων
 Πόρον δὲ τὰς ναῦς, ὄπειαν δὲ τ' πύρον.
 ΔΙΟΝ. Εὖ, πλιὺ γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνῃ μόνῳ.
 1515 ΠΑ. Κεῖνοῖς ἄν. ΔΙΟΝ. Αὐτὴ σφῶν κείσις γενήσε].
 Αἰρήσομα γ', ὄντορ ἢ ψυχὰ θείη.
 ΕΥΡ. Μεμημηδύῳ νῦν τ' θεῶν, ἐς ὄμοσας,
 ἢ μὲν ἀπάξειν μ' οἴχεθ', αἰρεῖ τὸς Φίλους.
 ΔΙΟΝ. Ἢ γλαῖτ' ὀρώμοκ', Αἰχύλον δ' αἰρήσομα.

ΕΥΡ.

vf. 1492. & seq. Οὐ μανθάνω· Ἀμαθιέρον πῶς εἶπε καὶ
 παρῆσιον] Haec imitatus est Sirato Comicus apud A-
 thenaeum IX. p. 382. — ἔ μανθάνω τῶν ἰδῶν, εἰδὲ
 βύλομα. ἀγροικότερος εἰμι. ὡς ἀλλῶς μοι διαλύει·
 Nihil quicquam horum intelligo, nec volo; agrestior sum;
 itaque necum simplicius loquitor.

vf. 1499. ὦ Παλάμηδες] Scholiastes: πρὸς Εὐριπίδην.
 ὅτι εἶκε ἐκ Παλαμήδους καταπίνειν τούτου, ἢ ἐπειδὴ ὁ
 Παλαμήδης μηχανητικὸς καὶ ἰερατικὸς ἦν — διὰ τοῦτο
 Παλαμήδην αὐτὸν καλεῖ. Ad Euripidē; quia videntur
 haec ex ejus Palamede efficta: aut, quoniam Palamedes
 erat sapiens & sagax, — propterea hunc vocat Palame-
 dem. Posterius videtur verosimilius. Eupolis apud A-
 thenaeum I. p. 17. Παλαμήδιον γὰρ τίπο τιζούμεκα καὶ
 σφῶν· Palamedicum hoc inventum est, & sapiens.

vf. 1503. Πόθεν;] Haec interrogatio idem valet quod

μηδὲ μῶς, minime, ut & Scholiastes dicit. In Ecclesiast.
 vf. 971. ἔπῳ τί κόπεις, μῶν ἐμὲ ζητοῖς; deinde al-
 ter: πῶθεν; Ibid. vf. 331. addit particulam ἔ· ἔτι πε
 κινησῆς οὐ κατατετίλλων; alter: πῶθεν; ἔκ, ἀλλά —
 Vide ibi Notata.

vf. 1505. Πῶς βίαν] In Ecclesiast. vf. 468. ἀναγκά-
 σαι πρὸς βίαν. ubi vide Notam: nec non supra ad
 vf. 1029. & ad Acharn. vf. 73.

vf. 1510. Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τ' πολεμίων εἶ-
 ναι σφετέρην] Aristides Panathenaeo: Μόνοι γὰρ ἀν-
 θρώπων τ' εἰς τὸ κοινὸν πολιτευσαμένων, τὴν μὲν οἰκίαν,
 ὡς περ' ἀλλοτρίαν ἀνέμισαν· τὴν δὲ ἀλλοτρίαν, ἔχ' αὐτῶν
 ἀλλοτρίαν, ἀλλὰ τ' σὺν κακίᾳ νομομίον· Soll enim om-
 nium eorum qui Remp. communiter administrant, suam
 terram quasi pro aliena habuerunt; alienam autem, non
 ipsi alienam, sed illis, qui eam male possiderent.

vf. 1513.

- EUR. Si illa, quae nunc infida sunt, pro fidis habeamus,
Et illa, quae fida sunt, pro infidis. BACCH. Quomodo? non intelligo:
Rudius aliquanto dic & planius.
- EUR. Si civibus, quibus nunc fidimus,
1495 Illis diffidamus: & quibus non utimur,
Istis utamur, forte salvi essemus.
Si enim nunc infelices fumus cum istis, quomodo
Non servemur contraria istis agentes?
- BACCH. Bene sane, ô Palamedes, ô ingenium solertissimum,
1500 Num ipse haec invenisti, an Cephisopho.
- EUR. Ego solus, sed acetabula Cephisopho.
- BACCH. Quid tu dicis? AESCH. Dic mihi nunc, civitas
Qualibus primum viris utatur; num probis? BACCH. Nequaquam.
Sed odit pessime. AESCH. Anne ergo malis delectatur?
- 1505 BACCH. Non sane illa quidem, sed necessitate coacta illis utitur.
AESCH. Quomodo ergo aliquis ejusmodi urbem servaverit,
Cui nec laena, nec lodix convenit?
- BACCH. Quaeso reperi aliquid, an emergat e malis denuo.
AESCH. Illic dicam, hic autem nolo.
- 1510 BACCH. Minime, sed hinc mitte sursum bona.
AESCH. Quando terram hostium putaverint
Suam esse, & illam, quae ipsorum est, esse hostium:
Copiamque bonorum esse naves, inopiam autem esse copiam.
- BACCH. Bene quidem, sed judex haec deglutit solus.
- 1515 PL. Judicium pronuncia. BACCH. Hoc erit judicium vestrum.
Eligam enim eum, qui animo arridet meo.
EUR. Memor itaque Deorum, per quos jurasti
Te me profecto domum abducturum, elige amicos (tuos, id est, me.)
BACCH. Lingua juravit, sed Aeschylum eligam.

EUR.

¶ v. 1513. Ἀπορίας ἢ πέρας] Illos reditus & quaestus, quos tunc percipiebat civitas, non haberi debere pro reditibus aut quaestibus dicit; sed pro contrario. Intelligit autem, ut Scholiastes dicit, τὰ θεοῦ, ἢ δίκαια, ἢ ἐκκλησιαστικά i. e. Pecuniam, aut illam quae ad res sacras & festa celebranda plebi distribuebatur, aut quae ex judiciis redibat, aut quam accipiebant, qui in concionem venissent. Sed praecipue illam pecuniam videtur intelligere, quae ex judiciis redibat, ut patet ex versu sequenti. Athenienses enim Civitatibus illis, quae ipsi erant subjectae, jus dicebant: & oportebat illos, qui litem aut controversiam de re aliqua inter se haberent, Athenas proficisci, & ibi rem in judicium adducere: & Sycophantae, quorum Athenis erat magnus proventus, sexcentas inveniebant causas, ut litibus involverent, & peregrinos Atheniensibus subjectos, &

incolas & Cives; hinc Atheniensium civitas assidue erat occupata in judicando: nec id ingratum erat plebi; nam ex mercede judiciaria alebantur plerique. Hos ergo reditus perniciosos esse Reip. vult dicere Aeschylus apud Comicum.

¶ v. 1519. Ἡ γὰρ ἔμμενος] Euripides jugulatur proprio gladio; dum enim Bacchum jubet juramentum observare; Bacchus, quasi ab Euripide doctus, contemnit juramentum. Alludit enim, ut & Scholiastes notavit, ad illud in Hippolyto, v. 611. Ἡ γὰρ ἔμμενος, ἢ δὲ φησὶ ἀνέμενος. Vid. supra, v. 101. Similiter in Thesmoph. v. 201. Euripidem capit ipsius Euripidis verbis; cum enim ibi rogaret Euripides Agathonem, ut sua causa vellet aliquid facere; Agathon videns id periculosum esse, dicit: Εὐριπίδη, — ἰπαισὶς ποτε, Χαίρεις ὅταν φῆς, πατέρα δὲ ἢ Χαίρει

1520 ΕΥΡ. Τί δέδρακας, ὦ μαζώτατ' ἀνθρώπων; ΔΙΟΝ. Ἐγώ;

Ἐκενα νικᾶν Αἰχύλον· πῆ γδ' εἴ;

ΕΥΡ. Αἰχίον ἔργον μὲ ἐργασάμεν· προσδέλεις;

ΔΙΟΝ. Τί δ' αἰχρόν, ἢ μὴ τοῖς θεαμένοις δοκῆ;

ΕΥΡ. Ὡ χέτλιε, ἀειόψα με δὴ πεθηκότα;

1525 ΔΙΟΝ. Τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,

τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, ἢ τὸ καθευθεῖν κώδιον;

ΠΛ. Χωρεῖτε τόνω, ὦ Διόνω, εἴσω. ΔΙΟΝ. Τί δα;

ΠΛ. Ἴνα ξενίσω σφῶ, πέν γ' ἀπελθεῖν. ΔΙΟΝ. Εὐ λέγεις,

Νῆ τ' Δι'· ἔ γδ' ἀχθομαι τὰ φράγματι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

1530 **Μ**αζαίον γ' ἀνὴρ ἔχων
Ζυῖεσιν ἠελωμεθίην.

Πάρα δὲ πολλοῖσι μαθεῖν.

Ὅδε γδ' εὖ φρονεῖν δοκίμας,

Πάλιν ἀπεισιν οἴκαδ' αὐτίς,

1535 Ἐπ' ἀγαθῶν μὲν τοῖς πολίταις,

Ἐπ' ἀγαθῶν δὲ τοῖς ἑαυτῶ

Ζυγίεσι τε, ἢ φίλοις,

Διὰ τὸ ξυμετός εἶναι.

Χαλεῖν εἴν, μὴ Σωκράτη

1540 Παρακαθημενον λαλεῖν,

Ἀπεβαλόντα μυσικὴν,

Τὰ τε μέγιστα ἀφελιπόντα

Τῆς τραγωδικῆς τεχνῆς.

Τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσι λόγοις,

1545 Καὶ σκαειφισμοῖσι λήσαν

Διατελεῖν δέρον ποιείας,

Παραφρονεῖν ἀνδρός.

ACTUS

μην δοκῆς; ubi cum Euripides dixisset, ἔγωγε, Agatho inquit: μὴ οὐκ ἐπίσχε το σον κακόν ἡμᾶς ἰοίξην. Vid. mox ad v. 1523.

v. 1520. Ἡ μαζώτατ' ἀνθρώπων] Oblitus est, se ad Deum loqui; sic in Avibus v. 1637. Hercules ad Neptunum dicit: ὦ δαίμονι ἀνθρώπων Πόσειδον.

v. 1522. Αἰχίον ἔργον ἐργασάμεν· προσδέλεις;] Demosthenes contra Dionysiodorum: τοιάυτα διαπεπραγμένον ἔδην ἅπλον τολμά βλάπην εἰς τὰ ὑμῖν τετρα πρόσωπα. Cum talia perpetraverit, nihilominus audeat cultus vestros intueri. Est autem impudens, turpi facinore commissio, non vereri conspectum aliorum; in Acharnensibus v. 236. ἀειόψα εἴ, καὶ βδελυρῆς, ὡ προβήσασα τ' πατρίδ', ὅςτις ἡμῶν μιν· στυγέμεν, εἴτα

δύναται πρὸς ἡμ' ἀποβλέπειν. Vide ad Equites v. 1234.

v. 1523. Τί δ' αἰχρόν, ἢν μὴ] Alludit ad illud ex Aeolo Euripidis, quod Scholiastes adducit: Τί δ' αἰχρόν εἰ μὴ τοῖσι χρομῖνοις δοκῆ; Capitur ergo hic etiam Euripides propriis verbis, ut supra, v. 1519. Eodem isto versu & Lais meretrix usa est contra Euripidem, apud Machonem, referente Athenaeo, XIII. p. 582.

— ἀποκοινῶ φασιν, ὃ ποιητὰ, μοι. Τί βελόντα ἔγραψας ἐν τραγῳδίᾳ. Εἰς αἰχροποιί; καταπαγεῖς δ' Εὐριπίδης τὴν τολμῶν αὐτίς· σὺ γὰρ εἶπας τις, ἔφη, δοκῆς αἰχροποιίς· ἢ δὲ γὰρ ἄσσο' ἀπεισίδην. Τί δ' αἰχρόν εἰ μὴ τοῖσι χρομῖνοις δοκῆ; Responde mihi, o poeta, inquit Lais: quid tibi in mentem venit ut scriberes in tragoedia: ἔφη αἰχροποιί; Faceſſe turpium patriarix? Attonitus Euripides

- 1520 EUR. Quid fecisti, impurissime hominum? ΒΑCCH. Egone?
Censeo vicisse Aeschylum; nam cur non?
EUR. Turpissimum facinus cum in me admiseris, adhuc adspicis?
ΒΑCCH. Cur turpe, si spectatoribus non ita videatur.
EUR. Improbe, patierisne ut mortuus maneam?
1525 ΒΑCCH. Quis scit an vivere sit mori:
Spirare vero caenare: & dormire vellus.
PL. Ite ergo intro, Bacche. ΒΑCCH. Cur?
PL. Ut coenam hospitalem vobis apponam, priusquam abeat. ΒΑCCH. Bene
dicis
Profecto, nam haec res mihi non est molesta.

C H O R U S.

- 1530 **B**eatus vir est, qui habet
Sapientiam consummatam.
Nam copia est multis ab eo discendi:
Etenim iste, quia sapere videbatur
Rursus redibit domum,
1535 Bono civium
Et bono suo ipse,
Et cognatorum, & amicorum;
Quia cordatus vir est.
Pulchrum itaque est, non cum Socrate
1540 Sedentem garrere,
Abjecta arte Musica,
Idque omittere quod praecipuum (caput) est
Artis Tragicæ.
Sermonibus autem splendidis
1545 Et subtilitatibus nugarum
Immorari otiosum
Desipientis est hominis.

SCENA

des ob ejus audaciam: tu vero, inquit, videris esse αἰσχροποιός. Turpium patris. At illa videns respondit: quid est turpe, si illis non ita videtur, qui eo utuntur? Absurde autem & inepte usurpaverat, vocem αἰσχροποιός Euripides in Medea v. 1348. ubi Iason dicit ad Medeam: εἰς αἰσχροποιίαν. nam illa vox tantum de rebus obscenis usitate capitur.

v. 1525. Τίς οἶδεν] Scholiastes ad hunc locum & supra ad v. 1114. dicit esse ex Phryxo Euripidis. Scholiastes Euripidis ad Hippolytum v. 191. dicit esse ex illius Polyido; forte in utraque fabula eadem sententia inventa est: ut videmus in Hippolyto v. 191. quem locum adduxi supra ad v. 1114. Locus inte-

rior profertur varie; Scholiastes ita: Τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὴ ἐστὶ καθαρίν. Τὸ καθαρίν δὲ ζῆν ὑπὲρ δὲ τὸ καθαρίν. Apud Laërtium in Pyrrhone sic: Τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὴ ἐστὶ καθαρίν. Τὸ καθαρίν δὲ ζῆν νομιζέται βροτοῖς. Apud Stob. Serm. 119. sic: Τίς οἶδεν, εἰ ζῆν τὸ δ', ὃ κέλυσται θανάτῳ, τὸ ζῆν δὲ θνήσκων ἐστὶ; πᾶν ὅμως βροτῶν Νουθεῖν εἰ κέλυσται· οἱ δὲ ἀκατάστατοι Οὐδὲν νοθεῖν εἰς κέλυσται κακῶν.

v. 1530. Μακρίον] Vulgare est quod notat Scholiastes; sed tamen observandum: λείπῃ δὲ τὸ πρᾶγμα. ἢ ὁ μακρίον πρᾶγμα.

v. 1533. Εἰ σφοδρῶν] Ita Edd. Aldi & Juntae; non εὐσφοδρῶν, ut posteriores.